Galerie příběhů

„Každý z nás má ojedinělé prožitky, žádný životní příběh není stejný, a proto pouze uvnitř sebe nalezneme odpovědi na naše otázky i řešení ojedinělým způsobem. Jména v příbězích byla změněna pro zachování soukromí.“

Odpuštění učitelce

Jak vyřešit odpuštění

Milá paní učitelko, naučila jste nás mnoho,
číst, psát a počítat a dostalo se nám mnoha poznání a informací.

Ale všichni jsme se vás velmi bály,
váš ponižující přístup nás naučil pochybovat o sobě, nemít rádi sami sebe, cítit se neschopní, závidět druhým úspěch ve studiu a opovrhovat neschopnými.

Zdůrazňovala jste naši neschopnost dokola
až jsme jako děti uvěřily, že jsme opravdu neschopní, nic nedokážeme, a nejsme dost dobří.

Ponižovala jste nás a trestala nepřiměřeně i fyzicky,
připadaly jsme si jako bezvýznamné, nepotřebné, hloupé a bezmocné nuly. S pocity prázdnoty a přesvědčením, že nejsme dost dobří, že na nás nic dobrého nečeká, že o nás nikdo nebude mít zájem, a že nic nedokážeme jsme opouštěli základní školu.

Opouštěly jsme školu plní pochybností o sobě a s mnoha strachy
Strachem z opovržení, ponížení, souzení a trestu a s pocity nepřijetí, odmítnutí, bezmoci, hanby a beznaděje. A tak jsme se kráčeli světem a předávali tuto energii i svým dětem a tyto záznamy prožitků se šířili dál světem.

Vnášeli jsme strach do všech oblastí života a dokola přitahovali situace plné strachu,
ponížení, odsuzování, souzení, ublížení, opovržení, smutku, odmítnutí, vlastní nehodnosti, nepřijetí i nenávisti a závisti, až přišla chvíle, kdy jsme hledali a pátrali, co se to s námi děje a proč to tak bolí, a jak vyléčit a harmonizovat sami sebe uvnitř sebe. Potlačovali jsme vývojem svou duši a naše srdce byla bolestnou energií uzavřena. V dospělosti nám byla vnitřní zranění dokola okolím a ve vztazích zrcadlena a mnohdy byla zranění ještě více prohloubena.

Nedávám dnes za všechno vinu Vám, to není účelem tohoto sdělení,

protože dnes už vím příčiny bolestných emocí v sobě i příčiny vašich reakcí v té době. Chovala jste tak, jak se v dětství chovali k Vám vaši blízcí, vychovatelé, učitelé, kteří Vám tehdy byli vzorem, jak přistupovat, a jak se chovat k dětem.

Nebylo pro vás lehké, vyrůstat v dětském domově

Dnes vím, že Vaše dětství nebylo naplněné mateřskou láskou, bezpečím, ochranou, podporou, pochvalou a ani objetím, ale bolestným strádáním z tělesných trestů, hlubokým ponížením a utrpením, které bylo mnohem horší než to naše, sděluji vám, že s vámi cítím soucit a pochopení a z celého srdce Vám dnes ODPOUŠTÍM !

Odpuštěním osvobozuji sebe i Vás.

Odpouštím i sama sobě, tím propouštím uložené energie z minulosti. Strach z autorit, pocit beznaděje, zoufalství, znechucení, i nenávist vzniklou s prožitou bezmocí, potlačenou zlost, vztek i pocity nespravedlnosti a křivdy.

Odpuštěním sobě i vám propouštím energii, kterou jsme jako děti vytvářely, cítily a tím i na Vás vysílaly. Je čas rozpustit tyto energie, které fungují jako kletby a vytvářejí energetické hradby.

Odpusťte prosím i Vy všem, kdo vám kdysi ublížil.

Odpusťte i sama sobě především své činy, aby se ulevilo i Vám.

(První stupeň ZŠ 1975)